

αβαντάρω

αβαντάρω, ρ. [<αβάντα + κατάλ. -άρω]. **1.** ενεργώ ως αβανταδόρος, υποστηρίζω, ευνοώ κάποιον ή κάτι: «κάθε φορά που έχει δυσκολίες, τον αβαντάρει ο φίλος του». (Λαϊκό τραγούδι: ντερβισάκι μου, δεν παύεις την νταμίρα να φουμάρεις, κάθισε να μας **αβαντάρεις** και μαζί μου να τα πάρεις). **2.** υποστηρίζω κάποιον οικονομικά: «έχει πλούσιο πεθερό που τον αβαντάρει κάθε φορά που έχει κάποιο οικονομικό πρόβλημα». (Λαϊκό τραγούδι: μόνο κανένας μπάρμπας σου μπορεί να σ' **αβαντάρει**· τα τσεκ απ' την Αμερική σε βγάζουν παλικάρι).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας